

Sygn. akt IX U 943/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. N. (N.) J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne

na skutek odwołania M. N., J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 maja 2019r. (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne J. K. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) wł. M. N. stanowi kwota 6.550,00 zł (sześć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych 00/100) miesięcznie,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz odwołującego J. K. kwotę 3.600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 943/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.5.2019r organ rentowy ZUS O/R. na podstawie przepisów art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 68 ust. 1 pkt 1c, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r o systemie ubezpieczeń społecznych ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia dla Pana J. K. (K.) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy u płatnika składek (...) wł. M. N. (N.) od 6/2018 r. do 12/2018 r. w wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Zdaniem organu rentowego, Oddział ma uprawnienia do zakwestionowania wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie, jeżeli okoliczności sprawy (które jak uważa Oddział są jednoznaczne) wskazują, iż podstawa wymiaru składek wynikająca z deklaracji była sprzeczna z zasadami współżycia społecznego i służyła osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyli: ubezpieczony J. K. i zainteresowany M. N. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przywrócenie ustalonej podstawy wymiaru.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Firma (...) ma podstawowy profil działalności - projektowanie i nadzorowanie prac budowlanych, a dodatkowo zajmuje się inwestowaniem nieruchomości pod wynajem i wtedy prowadzone są prace budowlane.

Inwestycja na D. 12a to była kolejna z inwestycji M. N.. Prace budowlane rozpoczęły się tam w roku 2017. Stan surowy otwarty wykonywała firma pana J. G.. Jednak w okresie zimowym budynek został zalany i zakres robót okazał się większy niż zakładany. Zaistniała potrzeba skucia tynków, posadzek ze względu na zawilgocenie, które powstało.

Ze względu na nawal zleceń żadna zaufana firma budowlana nie była w stanie tego wykonać. Właściciele tych firm (G., P., P.) zasugerowali M. N. zatrudnienie indywidualnej osoby do wykonania tych prac. Firmy budowlane mają z reguły więcej pracowników, co podraża koszty. (...) trzeba zawozić na miejsce budowy.

Od pana P. M. N. uzyskał informację, że J. K. jest zainteresowany pracą. Wcześniej miał on kontakt z J. K. na etapie projektowania i budowy, dwukrotnie współpracował z nim jako kierownik budowy i jako autor projektu, nadzorujący pracę.

J. K. jest emerytem górniczym, który sukcesywnie doszkała się i zdobywa wiedzę budowlaną, rozwijając swoje umiejętności. Ubezpieczony od razu powiedział, że chce podjąć pracę, by przeliczyć emeryturę i że interesuje go kwota nie niższa niż kwota 6.550zł brutto.

M. N. zgodził się na taką kwotę, Zatrudniając pana J. K. zaoszczędził na kosztach pośrednich i zysku dla firmy zewnętrznej.

W remontowanym domu były 3 poziomy, dwa piętra. Ubezpieczony samodzielnie wykonywał różne prace fachowe jak: podwieszane sufity, kafelkowanie łazienek, wylewkę posadzki w piwnicy, posadzki w pomieszczeniu technicznym, w łazienkach. Wykonywał całe łazienki od podstaw łącznie z montażem muszli, umywalek, pryszniców. Ubezpieczony łącznie zrobił 4 łazienki na II piętrze ocieplanie sufitów, ocieplanie fundamentów, hydroizolacje, drenaż, podłączanie rur spustowych z dachu, elewację zewnętrzną.

M. N. pełnił funkcję nadzorującego tych prac, jako projektant, inwestor i kierownik budowy. Wskazane prace zostały wykonane w terminie do 31.12.2018 r..

Nie było żadnych zastrzeżeń do wykonanych prac, nie wystąpiła potrzeba wykonania jakichkolwiek poprawek. Ubezpieczony wykonał prace wydajnie i fachowo. Pracował 8 godzin dziennie, od poniedziałku do piątku.

Wynagrodzenie zostało wypłacone ubezpieczonemu w gotówce do ręki, w kwocie 4. 580zł netto miesięcznie.

Firma (...) nie zalega z żadnymi płatnościami.

(dowód: akta organu rentowego, w szczególności wyjaśnienia złożone przez obu odwołujących, zeznania przesłuchanych świadków w sprawie, wyciąg z akt osobowych odwołującego J. K., dokumenty załączone do odwołania J. K.- oferty dla osób wykonujących podobne prace jak praca odwołującego, k. 8-14, zakres pracy, kalkulacji wartości robót przy budynku w R. przy ul. (...), wykonanych przez J. K. celem ustalenia wysokości wartości tych robót skalkulowanych przez inwestora M. N. /M. N. taką kalkulację sporządził wiosną roku 2018, żeby sprawdzić, czy opłaca mu się zatrudnić pracownika do wykonania tych prac, nie są to wszystkie prace, które robił J. K., szczegółowy zakres prac został opisany w piśmie do ZUS z dnia 24.03.2019r./, zeznania ubezpieczonego, odwołującego M. N. i świadka S. P., protokół elektroniczny, k. 40 a.s.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, logiczny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd na podstawie art. 235² §1 ust. 5 pominął dowód z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1pkt. 1, art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2019r., poz. 300), pracownicy obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu.

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia – art.29 § 1 kp.

W myśl art.78 §1 kp wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość wykonanej pracy.

Przychód z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe pracownika.

Organ rentowy, wydając decyzję o obniżeniu podstawy wymiaru składek z tytułu zatrudnienia ubezpieczonej u płatnika składek M. N. podważył umowę łączącą strony w zakresie ustalonej wysokości wynagrodzenia z tytułu pracy.

W ocenie organu rentowego warunki wskazane przez strony w umowie o pracę w zakresie wynagrodzenia za pracę zostały uzgodnione w celu uzyskania przez odwołującą się nieproporcjonalnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zdaniem Sądu nie można uznać, by uzgodnione przez strony umowy o pracę wynagrodzenie w wysokości 6.550,00 zł brutto było zawyżone.

Za takim przyjęciem przemawiają zeznania ubezpieczonego, zeznania płatnika składek i świadka S. P., które Sąd w pełni podzielił jako rzeczowe, logiczne, spójne ze sobą, wzajemnie się potwierdzające i uzupełniające, znajdujące potwierdzenie w powołanej, zebranej w przedmiotowej sprawie dokumentacji,

Zdaniem Sądu ustalenie wynagrodzenia na poziomie 6.550,00 zł brutto nie może zostać uznane za zbyt wysokie, zawyżone, gdyż ubezpieczony w firmie samodzielnie wykonywał fachowe roboty o szerokim zakresie, nie wymagał przyuczania do wykonywania tych prac, miał odpowiednie doświadczenie, był dokładny i wydajny jako pracownik, wykonane prace nie wymagały żadnych poprawek.

Zgodnie z treścią art. 353¹ kpc, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swojego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Nie można też pominąć faktu, iż praktycznie niemożliwe jest ocenienie wartości pracy konkretnego pracownika dla jego pracodawcy, ponieważ nie decydują o tym wyłącznie kryteria obiektywne, a poza tym stanowi to niedozwoloną ingerencję w prawa przedsiębiorcy do ustalania wynagrodzenia za pracę, oczywiście z wyłączeniem sytuacji gdy mamy do czynienia z wyzyskiem, czy naruszaniem praw pracowniczych wynikających z przepisów kodeksu pracy, obowiązujących ustaw i aktów prawnych niższej rangi regulujących te kwestie (np. prawa do godnego wynagrodzenia itp.).

Sąd, kierując się zasadami doświadczenia życiowego, uznał, że wysokość wynagrodzenia skarżącego ustalona w wysokości 6.550,00 zł brutto miesięcznie na zajmowanym stanowisku nie była wygórowana biorąc pod uwagę wykonywane przez niego obowiązki, sytuację panującą na aktualnym rynku pracowniczym, tj. duży niedobór pracowników, również w branży budowlanej, stale rosnące minimalne wynagrodzenie, sporządzoną kalkulację wartości robót i konkretne uzasadnienie tego zatrudnienia w konkretnym momencie poczynionej inwestycji. Wskazana kwota była rzeczywistą wypłaconą kwotą miesięcznego wynagrodzenia ubezpieczonego, od której został opłacony podatek i składki ZUS. Strony ustaliły warunki umowy o pracę w granicach prawa, zasad współżycia społecznego oraz właściwości stosunku.

Wskazać ponadto należy, iż w ocenie Sądu to, że ubezpieczony dzięki pracy u płatnika składek, spełni warunek z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dzięki czemu może uzyskać przeliczenie emerytury świadczenia na tejże podstawie, nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego ani nie zmierza do obejścia ustawy. Niewątpliwie nawet gdyby ubezpieczony kierował się takim powodem podejmując zatrudnienie, co zresztą nastąpiło w przedmiotowej sprawie, byłby on zgodny z przepisami prawa, gdyż w ocenie Sądu podjęcie zatrudnienia w celu podleganiu ubezpieczeniom społecznym, nawet tylko z powodu zamiaru dokonania przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej, przepisów prawa nie narusza.

Zajmując takie stanowisko tutaj, Sąd w pełni podzielił wyrok Sądu Najwyższego z 6.03.2007, sygn. akt I UK 302/06, zgodnie z którym dążenie do świadczeń z ubezpieczenia społecznego jako cel podjęcia zatrudnienia nie świadczy o zamiarze obejścia prawa, jeżeli umowa o pracę jest faktycznie realizowana.

W konsekwencji takiego stanowiska, Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art. 98 §1 i §3 kpc w zw. z §2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) orzekł o kosztach zastępstwa procesowego.

Sędzia